

JAUME

SANLLORENTE

Director general de l'ONG Sonrisas de Bombay

Una vida diferent Jaume Sanllorente (Barcelona, 1976) ho va deixar tot –un pis de propietat, una feina de periodista, la família i els amics– per marxar a l'Índia, on fa set anys que treballa amb les famílies dels barris més pobres de Bombai

“Tenim molta por a sortir de les presons que ens hem construït”

THAÏS
GUTIERREZ

Ens rep amb ganes d'explicar una història –la seva– que ha explicat mil vegades i que és la que hi ha al darrere del projecte Sonrisas de Bombay, l'ONG que va fundar el 2005. Diu que aquesta opció de vida l'ha fet sentir més lliure i que la llibertat és el lloc més pròxim a la felicitat. Tot i això, reconeix que hi ha una altra cara de la moneda i en aquest cas és la soledat.

Com acaba un periodista català creant una ONG a l'Índia?

Vaig anar de vacances a l'Índia quan tenia 28 anys. L'últim dia vaig anar a un orfenat, amb 40 nens, que tenia problemes financers i que estava a punt de tancar. Vaig tenir claríssim que havia de fer alguna cosa per evitar que aquells nens acabessin com acaben molts nens dels *slums* de Bombai, en mans de la prostitució o les màfies que els desfiguren perquè facin més pena pidolant. Vaig tornar a Barcelona, vaig deixar la feina, vaig vendre el meu pis i tot el que vaig poder.

I per evitar que aquells 40 nens acabessin així, ho vas deixar tot. Sí, vaig decidir instal·lar-me allà. Al

pol·lució, brutícia, rates... La meua relació amb l'Índia és com un matrimoni de conveniència, ens van caldre, al principi no ens suportàvem i ara ens hem encarinyat. Bombai atreu, té alguna cosa que t'enganxa. Ara estic instal·lat a Nova York perquè hi estic buscant ajudes, però la meua idea és tornar a Bombai.

No t'hi sents sol?

Sí. A més he donat molta importància a la vida professional per sobre de la personal en els últims anys. Primer perquè m'agrada, però segon perquè no tenia res més. Si alguna cosa he fet malament és que m'he oblidat de mi, i això és el que estic intentant recuperar en l'últim any.

Com ha afectat la crisi a les aportacions solidàries?

El que estem notant molt és alguna baixa entre els nostres socis. Parelles que estan sense feina tots dos i que evidentment han retallat moltes despeses, entre les quals aquestes que tenim socis molt lleials i compromesos i les nostres xifres no han baixat tant com les d'algunes organitzacions que han hagut de tancar la meitat dels projectes.